

havde peget paa hans Umættelighed, og mente, at jeg rejste stadig Diskussion om Forsvarsspørgsmaalet. Jeg har ikke rejst nogen Diskussion om Forsvarsspørgsmaalet i Dag. Jeg har peget paa et ganske bestemt Forhold, nemlig, at medens man ellers altid, naar en Statsbygning, som har været anvendt af en Institution under eet Ministerium, skal anvendes til en anden under et andet Ministerium hørende Institution, ganske simpelt overflytter denne Bygning fra det ene Ministerium til det andet, hvilket ingen Udgift medfører for Statsborgerne, forlanger den højtærede Minister her, at Undervisningsministeren, naar han skal overtage en Statsbygning, som har hørt under Forsvarsministeriet, skal betale den kontant, og at han skal skaffe en Bevilling her i dette høje Ting til det, hvilket vil medføre, at Statsborgerne skal betale Pengene. Og hvorfor vil den højtærede Forsvarsminister dette? Fordi han ikke vil frigøre nogle af de andre Bygninger og Kaserne, som han har i saa rigt Maal, og som han ikke har forstandig Anvendelse for, til Erstatning for den Kaserne, som her føres over til Undervisningsministeriet.

Den højtærede Forsvarsminister mener, at ved den Ordning, der her træffes, hviler Udgifterne til hans Kaserneopførelser og Flytninger i sig selv. Nej, tværtimod, de hviler ikke i sig selv. Hvis den højtærede Forsvarsminister havde solgt for 10 Mill. Kr. Kaserne til private til anden Anvendelse, saa havde han faaet 10 Mill. Kr. ind, som ikke havde kostet Skatteborgerne noget. Men her gør han den ganske simple Ting, at han fremtvinger en Bevilling paa 650 000 Kr. til Betaling af en Ejendom, som i Forvejen er Statens. Derfor har jeg haft god Grund til at sige, at den højtærede Forsvarsminister er umættelig; han har skaffet sig $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i et direkte Tilskud, som er direkte stridende mod den Forsvarsordning, der er blevet vedtaget.

Forsvarsministeren (Brorsen): Ved den Replik, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte, har det atter vist sig, at han, som jeg udtalte før, er en meget stor Fortolkingskunstner. At han skulde kunne faa nogen til at tro det, han her fremsætter, tror jeg nu imidlertid ikke; det forekommer mig, at han er saa langt ude, at det er umuligt for ham at komme i Land.

Det ærede Medlem begyndte med at udtale, at ellers har man det saaledes, at man overflytter fra den ene Statsinstitution til den anden Bygninger, Arealer, eller hvad der nu kan være Tale om. Men jeg gør det

ærede Medlem opmærksom paa, at her har vi en særlig Lov, i hvis § 3 der udtrykkelig staar: „Forsvarsministeren bemyndiges til, efterhaanden som de i København og eventuelt i andre Garnisoner værende Statskaserne eller Staten tilhørende Øvelsespladser m. m. som Følge af Gennemførelsen af de i § 1 nævnte Foranstaltninger bliver overflødige, at bortsælge disse.“ Altsaa, jeg har en ganske bestemt Pligt til at bortsælge dem for paa den Maade at indvinde de 10 Mill. Kr., som Omgrupperingen af Tropperne efter de nye Forsvarslove koster.

Statsborgerne kommer til at betale, siger det ærede Medlem. Men maa jeg spørge, er det ikke den højtærede Undervisningsminister, der har Brug for disse Bygninger? Jeg ved ikke, om der er Tale om et Museum — det har jeg hørt noget om — eller en Skole, men Undervisningsministeren maa i alt Fald have Brug for denne Kaserne og de Grunde, der er Tale om her, det er antagelig derfor, han har henvendt sig til Krigsministeriet. Vi kan godt sælge til andre, vi har fortræffelige Bud fra private; men jeg mente, at naar en anden Statsinstitution under Undervisningsministeriet havde Brug for dem, saa var det naturligt, at Undervisningsministeriet fik Bygningerne. Men saa maatte det naturligvis betale ligesom de private, hvis vi havde solgt til dem.

Det, der er Tale om, er ifølge Loven, vi vedtog i 1923 — og det kan det ærede Medlem ikke komme udenom med nok saa mange Fortolkingskunstner —, at det hele skal hvile i sig selv; i Stedet for de nye Bygninger, vi skal have opført forskellige Steder i Jylland, skal vi sælge Kaserne paa Sjælland. Det er det, jeg stadig spørger det ærede Medlem om: naar vi sælger Frederiksholms Kanals Kaserne til en bestemt Pris og for denne Sum opfører Bygninger i Tønder, er det saa en Forøgelse af Militærudgifterne, kommer Statsborgerne til at betale noget for det?

N. P. Jensen: Jeg glemte før en Bemærkning til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Ministeren sagde, at han skulde tro, at ikke alle, der havde været i Haag, var af samme Anskuelse som jeg. Nu er jeg ikke bemyndiget til at røbe noget; men jeg vil henstille til den højtærede Minister, inden han hænger sig for fast i den Tanke, at spørge Statsregnskabskommissionen, hvordan Afstemningen om Anvendelsen af Systemet faldt ud. Saa kunde det være, han kom til at tro, at jeg ikke stod saa ganske alene endda. Jeg takker for den Anerkendelse, det